

Tilsvarende gælder Forholdet mellem en Kvinde og hendes uden for Ægteskab fødte, ugifte Børn under 18 Aar.

§ 6.

Den, som ikke er i Besiddelse af tysk eller japansk Statsborgerret, og som paa Grund af den tyske Besættelse af Danmark har maattet tage Ophold i Sverige, anses ved Anvendelsen af Bestemmelserne i § 2 i Lov Nr. 123 af 18. April 1925 om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret for at have bevaret Bopæl her i Riget, saafremt han er vendt tilbage hertil inden den 1. August 1945.

Den i § 2 i Loven af 18. April 1925 fastsatte Frist af 1 Aar forlænges, saafremt en for en af foranstaaende Stykke omfattet Person udløber inden den 1. Juni 1946, til den 1. Oktober 1946.

§ 7.

Den, som paa Grund af den tyske Besættelse af Danmark har maattet tage Ophold i Sverige, anses ved Anvendelsen af Bestemmelserne i § 5, Pkt. 2, og § 8, Stk. 1, i Lov Nr. 123 af 18. April 1925 om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret for at have bevaret Bopæl her i Riget, saafremt han er vendt tilbage hertil inden den 1. Januar 1946.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Blandt de Hjelpeforanstaltninger, som under Danmarks Besættelse blev truffet fra svensk Side, findes et ikke ubetydeligt Antal svenske Naturalisationer af danske Statsborgere, særlig Personer af jødisk Afstamning. De Personer, som omfattedes af disse Naturalisationer, havde som Regel en vis Tilknytning til Sverige — gennem Afstamning, Giftermaal eller paa anden Maade —, men opfyldte som alt overvejende Regel ikke de Betingelser, som normalt kræves for Erhvervelse af Statsborgerret i Sverige. Naturalisationerne foretoges saaledes af rent humanitære Grunde og kunde ikke i sig selv anses som Udtryk for et Ønske hos de paagældende om varigt at erstatte deres danske Indfødsret med svensk Statsborgerret. I mange Tilfælde kan det endog antages, at de paagældende ikke har været fuldt vidende om Virkningen af de trufne Foranstaltninger, ligesom de ofte turde have regnet med, at Erhvervelsen af svensk Statsborgerret var en Formalitet, som af sig selv vilde miste sin Betydning, naar normale Tilstande paa ny var indtraadt her i Landet. Det kan derfor ikke paaregnes, at blot et Flertal af de paagældende selv vil tage et Initiativ til at generhverve dansk Indfødsret.

Fra dansk Side maa man anse det for nødvendigt, at de paagældende Personer, for saa vidt de enten er forblevet her i Lan-

det eller allerede er vendt tilbage hertil eller vender tilbage indenfor en vis Frist, atter indsættes i deres fulde borgerlige Rettigheder i Danmark, ligesom man ikke vil finde det rimeligt, om man i Forholdet til Sverige kunde gøre gældende, at de paagældende ikke længere har dansk Indfødsret, men er blevet svenske Statsborgere. Der har om Sagen været ført Forhandlinger mellem Indenrigsministeriet og det svenske Justitsdepartement, og ved disse Forhandlinger har man fra svensk Side erklæret sig enig i, at det vilde være rimeligt at afvikle de foreliggende Tilfælde ved Gennemførelsen af en dansk Lov, hvorved de paagældende til Danmark hjemvendte Personer paa ny fik tillagt dansk Indfødsret. Paa Grundlag af disse Forhandlinger er det foreliggende Lovforslag udarbejdet, og den svenske Regering har i den som Bilag aftrykte Verbalnote af 15. Marts 1946 med dertil hørende Promemoria af 6. Marts 1946 givet sin Tilslutning hertil og udtalt, at en Lov som den foreslaaede vil medføre, at den ved Naturalisationen i Sverige erhvervede Statsborgerret atter mistes, saaledes at der ikke opstaar Tilfælde af dobbelt Statsborgerret. Iøvrigt henvises til Bemærkningerne til de enkelte Paragraffer.

Til § 1.

Da der sædvanligt kræves flere Aars Bopæl i Sverige, inden en dansk Statsborger